

Zápis ze zasedání č. 8 Akademického senátu Přírodovědecké fakulty Masarykovy univerzity

ze dne 10. prosince 2012

Program:

1. Schválení programu jednání
2. Schválení zápisu z minulého zasedání
3. Krátka informace děkana o dění na fakultě od posledního zasedání AS a o výhledu do roku 2013 (např. rozpočet)
4. Projednání opatření děkana č. 13/2012 „Realizace programů celoživotního vzdělávání“
5. Projednání a případné schválení Opatření děkana č. 1/2013 „Konkrétní výše poplatků za studium v akademickém roce 2013/2014“
6. Žádost o projednání změny čl. 3 písm. h) Provozního řádu PřF MU (parkování kol)
7. K praxi vyhlášení děkanského a rektorského volna (na podnět dr. Miloslava Zejdy)
8. Pokyny děkana k čerpání dovolené (na podnět dr. Martina Řezáče; postoj fakulty vysvětlí tajemnice)
9. Různé

Závěry a usnesení:

1. Schválen zápis ze zasedání č. 7.
2. Děkan informoval AS PřF o postupu a pravidlech tvorby univerzitního rozpočtu.
3. AS PřF projednal opatření děkana č. 13/2012 „Realizace programů celoživotního vzdělávání“ a Opatření děkana č. 1/2013 „Konkrétní výše poplatků za studium v akademickém roce 2013/2014“
4. AS PřF projednal návrh na změnu čl. 3 písm. h) Provozního řádu PřF MU a doporučil děkanovi jiný postup než změnu Provozního řádu
5. Senát PřF navrhuje informovat akademiky o plánovaných rektorských a děkanských volnech v předstihu prostřednictvím e-mailu a zveřejněním v harmonogramu období na ISu
6. AS PřF schválil za novou členku disciplinární komise Mgr. Terezu Warchilovou.
7. Příští zasedání se uskuteční 11. března.

Průběh jednání

1) Schválení programu jednání

Schlaghamerský: Omluvil se mi dr. Řezáč, který navrhl do programu bod 8, navrhl, že ho zastoupí kolega Zemánek a protože je i paní tajemnice na bod připravená, tak je možné bod projednat. Navrhují tedy program ponechat v předložené podobě. Otázka však je, co s Provozním vzorovým řádem. Psal jsem, že je na senátu, jak se k tomu vyjádří, zda jej bude projednávat, když byl dodán pozdě, nebo jeho projednávání spíše odložíme. Jaký je tedy na to názor?

Majerová: Probírali jsme to s kolegou Lízalem jako s předsedou legislativní komise a říkal, že pokud by senát chtěl slyšet nějaké stanovisko legislativní komise, pak potřebujeme jako komise 14 dní na to, abychom se mohli sejít a projednat to. Říká to jako svůj

názor, ale nijak nevzkazuje, zda to projednat nebo odložit, záleží na senátu, jak to vidí.

Schlaghamerský: Protože nejsou další komentáře, nechám tedy hlasovat o programu v navržené podobě.

Hlasování: 20 senátorů pro návrh programu, žádný proti, nikdo se nezdržel.

2) Schválení zápisu z minulého zasedání

Schlaghamerský: Má k zápisu někdo nějaké připomínky, které ještě nevznesl?

Schlaghamerský: Můžeme tedy přistoupit ke schválení zápisu:

Hlasování: 19 senátorů pro, žádný proti, 1 se zdržel.

3) Krátka informace děkana o dění na fakultě od posledního zasedání AS a o výhledu do roku 2013 (např. rozpočet)

Schlaghamerský: Protože minulý měsíc zasedání senátu nebylo, poprosil bych pana děkana, aby nám krátce nastínil, co se od posledního zasedání senátu odehrálo a o čem by senát měl vědět.

Leichmann: Ze zásadních věcí byla rozprava o rozpočtu. Minulý týden AS univerzity schválil rozpočtová pravidla, podle kterých se bude dál tvořit rozpočet. Na příjmové stránce k velkým změnám nedochází, pouze došlo k posunu ještě ve prospěch parametrů kvality, které hrají na příjmové straně rozpočtu ještě asi o 3 % větší roli než v minulém roce a trochu se posunuly parametry pro výpočet parametrů kvality v různých kategoriích, ale v podstatě vše ve směru, který by měl PřF vyhovovat. Pravidla tedy kopírují pravidla ministerstva školství. K nějakým změnám dochází na stránce výdajové v odvodech do centrálního rozpočtu. Nejvýraznější změna je v tom, že se hospodářská činnost a některé další činnosti vyjímají z celkového zdanění a budou se zdaňovat pouze jednou třetinou. To ale znamená, že stoupnou nároky na odvody z příspěvku na vzdělávací činnost. Fakultě tak klesnou odvody za hospodářskou činnost, ale trošku ji narostou odvody někde jinde. Nejvýznamnější hospodářskou činnost mají ty jednotky, které mají studenty samoplátce, jako například LF, která na tom vydělává nejvíce. V modelu podle letošních čísel byla naše fakulta v plusu asi 5 milionů. Co v rozpočtu není ještě vyřešeno je solidarita. Solidarita se v rozpočtu neřeší proto, protože nebyla ještě jistá výše peněz, které do školství půjdou. Pokud tam bude výrazné navýšení, tak žádná solidarita nebude potřeba, protože rozkmit do mínusu nebude tak velký. Až podle toho, kolik peněz ve státním rozpočtu schválí vláda, tak teprve potom se bude solidarita řešit. Dalším parametrem pravděpodobně bude, že ta solidarita se bude počítat tak, že se sečte příspěvek na vzdělávací činnost a institucionální podpora a pokud by některá fakulta klesala o 5 % oproti minulému rozpočtu, tak pak by byla solidárním způsobem vyrovnávána. Takže až přijdou data ze sváleného státního rozpočtu, tak se data dosadí do vzorců a spočítá se rozpočet. Následně dostanou čísla o rozpočtu jednotlivé fakulty, které s nimi budou dále pracovat. Z pohledu rozpočtování na příští rok to tedy vypadá, že se nerýsuje žádný závažnější problém.

Další, i když ne závažný problém, který se ale na univerzitě dlouho řeší, je repozitář. MU se rozhodla, že bude mít svůj repozitář, pro který ale nemá moc vážných důvodů. Měl by být z důvodu ochrany před plagiátorstvím a dále zajišťovat ochranu svých autorských děl, protože díla, která vzniknou na MU by měla patřit MU. Narazilo to však na odpor u většiny fakult, protože každý, kdo napíše článek, tak se vzdává svých autorských práv ve prospěch nakladatele. Tedy pokud by někdo zveřejnil svůj článek v repozitáři, odkud by si ho každý mohl stáhnout a přečíst, tak by tím porušil ta převedená autorská práva. Tento spor se řeší na univerzitě už asi tři měsíce a řešil ho už i prorektor na speciální schůzce. Prozatím to vypadá tak, že většina fakult bude proti

tomuto přístupu. Pro nás by to bylo zcela destruktivní a nemohli bychom depozitář využívat, protože jsme se zavázali k předání autorských práv.

Jinak se univerzita dlouhodobě připravuje na novelizaci vysokoškolského zákona. S předkládanou verzí má nějaké problémy Karlova univerzita, ale pokud projde, tak by to znamenalo to, že bude existovat pouze tzv. kontrahované financování na tři roky, tedy rozpočty by se dělali ne s jednoletým, ale tříletým výhledem. Univerzita by si sama sobě stanovila indikátory, kam se sama chce posunout a pokud by je splnila, tak pak by dostala peníze na další období. Je to věc, kterou budeme konkrétněji probírat s řediteli na kolegiu v půlce ledna. Poté bychom výsledek předložili senátu. Dále by pravděpodobně zanikla akreditační komise, vznikla by místo ní akreditační agentura, která by akreditovala vysoké školy a ty by si potom akreditovaly programy samostatně. Toho jste si už možná všimli, protože na ústavy v souvislosti s tím přišli různé formuláře, které se týkají akreditací. Univerzita se tím chystá na to, aby ty akreditace pak mohla spustit. Pokud by legislativní proces běžel tak, jak má, tak by novela měla být předložena a projednána ve vládě v březnu. Změna by měla být v tom, že ty kontroverzní pasáže, které se objevovali v předchozí verzi, z ní byly vyňaty a novela by směřovala k tomu kontrahovanému financování, funkčním místům a vnitřním akreditacím. V Radě vysokých škol již připomínkováni k novele běží, jedná o tom Česká konference rektorů a komunikace je tedy daleko intenzivnější než byla na jaře nebo v zimě loňského roku, což pak skončilo studentskými demonstracemi. Teď je to sice taky poměrně rychlé, ale komunikace je daleko lepší.

Vašina: Na ekonomické komisi se někteří členové ptali, zda by pan děkan mohl říct nějaký program, jak budeme projednávat pravidla rozpočtování na příští rok. Tedy jaký bude harmonogram v příštím roce, který proděkan je nyní odpovědný za rozpočet.

Leichmann: Bude to profesorka Došlá a harmonogram bude vycházet z toho univerzitního. Myslím, že někdy v polovině ledna by měl být univerzitní rozpočet vsazen do pevných čísel, nicméně se harmonogram bude odvíjet od toho, kdy parlament schválí rozpočet. Do poloviny února by mohla být finální čísla, takže pokud vše poběží dobře, tak na březnovém zasedání senátu bychom už mohli probírat náš rozpočet. Do konce března by rozpočty měly schválit fakulty a následně by schvaloval velký senát.

Vašina: Hodně se ptal například pan magistr Kareš, zda budeme měnit naše fakultní pravidla a pokud ano, tak bychom se měli v dostatečném předstihu pobavit, jestli nám dává smysl jít tímto nebo jiným směrem. Tedy ani nejde o to, kdy budou hotová čísla, ale zda Vy jako děkan zamýšlíte ta pravidla změnit a ekonomická komise by se k tomu pak měla s dostatečným předstihem vyjádřit. Pokud je nechcete měnit, tak na čísla můžeme klidně čekat libovolně dlouho.

Leichmann: Nepředpokládáme žádnou zásadní změnu, jediná změna může nastat v souvislosti s osvobozením toho kontrahovaného a aplikovaného výzkumu, ale dopad na fakultu budeme vědět až podle čísel a pak by se případně musela měnit pravidla, ale jinak bude rozpočet podle stávajících pravidel.

Schlaghamerský: Zeptám se na ten repozitář. Nerozumím jedné věci. Právní hledisko naší fakulty je, že je to pro nás zcela nemožná věc. Přesto si platíme rektorátní úředníky, kteří nad tím tráví spoustu času a stále na tom trvají a trvá na tom i část vedení univerzity. Tak má univerzita nějaký jiný právní výklad nebo jak to je?

Leichmann: Naštěstí to neplatíme z našich peněz, platilo se to z rozvojového projektu. Sice to byly peníze, které mohly přijít někam jinam, ale nejsou to přímo peníze, které by šly z výukové činnosti. Ale ty projekty se původně měly zabývat plagiátorstvím a ne repozitářem. Ten repozitář z toho vyplynul jako funkční dílo. Ideový problém repozitáře je v tom, že některé fakulty, například Pedagogická fakulta, myslí, že repozitář je totéž jako publikace v Nature. Mají představu, že něco napíše, vloží to do repozitáře a tím

budou mít publikaci. Některé fakulty si myslí, že tím tak nahradí svůj publikační skluz oproti LF a PrF a tyto fakulty na tom repozitáři velmi trvají. Do repozitáře jdou zákonně dávat díla, která vyjdou v nakladatelství Masarykovy univerzity. Díla publikovaná jinde, kde jsou autorská práva převedena tam právně dávat nejde. Ale ty fakulty o převodu autorských práv nikdy neslyšely a představují se repozitář jako „open access“, tedy že napíše článek, uloží ho v repozitáři a tím mají publikaci. A vůbec nechápou, proč píšeme publikace do recenzovaných časopisů, když je můžeme psát sem. Vůbec nechápou vazbu s institucionální podporou, která se rozděluje za publikační body. Možná v tom byla na začátku snaha rozdělovat pak tu institucionální podporu jinak, než jak sem přijde, že by se zohledňovali i tyto „samizdaty“ apod. Vedení to nejdříve prosazovalo, ale pak vidělo ten velký odpor a i zástupce z PrF, který je specialista na autorské právo, řekl, že to tak nejde. Byly i názory, že pokud by vydavatelé přistoupili k sankcím, tak v jejich časopisech prý nemáme publikovat.

4) Projednání opatření děkana č. 13/2012 „Realizace programů celoživotního vzdělávání“

Bochníček: Přicházím se dvěma opatřeními. Jedno děláme standardně každý rok, to probereme jako druhé. To první opatření je k realizaci programů celoživotního vzdělávání. Nejdříve bych uvedl, proč toto opatření vzniklo. Celoživotní vzdělávání (CŽV) je naším jakýmsi dluhem. Sice ho realizujeme, ale těch studentů jsou jednotky. Realizujeme CŽV dvěma typy. Jednak jsou to absolventi magisterského studia, kteří si chtějí udělat jednooborové učitelství. Druhým je zcela unikátní vzdělávání, kdy si někdo chce absolvovat pouze jeden jediný předmět. Doposud to bylo možné za poplatek a při souhlasu učitele tohoto předmětu. Student pak dostal osvědčení o tom, že tento předmět absolvoval. Něco takového nám tady chybělo. Existuje řád Masarykovy univerzity, který dává obecná pravidla. My jsme vytvořili konkrétní pravidla pro naši fakultu, protože jsme neměli konkrétní pravidla, jak s těmito studenty máme zacházet. Neměli jsme například možnost s nimi ukončit studium, oni pak studovali neomezeně dlouho, přerušovali studium neomezeně dlouho apod. Jsou tedy potřeba alespoň jednoduchá pravidla, které toto opatření děkana stanovuje. Zmíním ty body, které považuji za důležité. Dosavadní praxe je, že nejsou přijímací zkoušky, o přijetí rozhoduje děkan i podle zvážení kapacity fakulty. Nicméně těch studentů je tak málo, že není důvod dělat přijímací zkoušky. Studenti si za studium platí a nemusí mít těch 20 kreditů za semestr, protože se počítá, že studují pomalejším tempem při zaměstnání, ale mají povinnost opakování předmětu, aby mohli pokračovat do dalšího semestru. Také jsme omezili dobu na přerušení studia na maximálně dva roky. Toto jsou ty podstatné věci, pak je tam řada dalších věcí, máte to opatření k dispozici. Prosím tedy o dotazy a komentáře.

Leichmann: Doplnil bych, že na tomto CŽV funguje velice dobře Právnická fakulta, která má mnoho kandidátů na toto vzdělávání. Mají poplatek 50 000 korun za rok. U nás je ten poplatek malý, protože za takovou částku nebude mít nikdo zájem studovat chemii nebo fyziku. Ale určitá možnost pro nás tady může být v tom vzdělávání pedagogickém, protože se uvažuje o tom, že by učitelé procházeli nějakými stupni vzdělávání a získávání jakési atestace. A to by se dalo dělat pomocí tohoto vzdělávání. Byla by pak škoda, pokud bychom tady toto CŽV neměli a přepouštěli to automaticky pedagogickým fakultám. Minimálně u těch učitelů, kteří odcházeli od nás, by bylo dobré, aby se pro to další vzdělávání vraceli zpátky k nám.

Bochníček: Objevuje se tu ještě jedna možnost. Byl teď připraven nový obor pro CŽV správní geologie, protože tu máme několik studentů, kteří vystudovali bakalářskou geologii a potom se zapsali do studia správní geologie, ale oni jsou teď v pasti, protože jim nelze uznat povinné předměty i s kredity z toho minulého studia a oni najednou nemají za co

ty kredity získat. CŽV by ten problém řešilo a diplom by tak mohli získat, když už jen za poplatek.

Kašparovský: V rámci CŽV by bylo možné brát i samoplátce?

Leichmann: Ano, ale nemáme je.

Kašparovský: A budeme dělat něco proto, abychom je měli?

Leichmann: Problém je v tom, že právník nebo doktor si spočítá, že ty peníze, které do toho investuje, se mu vrátí. V našich vědeckých oborech je to obtížnější.

Kašparovský: Motivováni by mohli být tím, že by byli vedeni jako řádný student.

Bochníček: Já myslím, že samoplátci na LF jsou vedeni jako řádní studenti. Ale ve smyslu zákona student CŽV není student řádný.

Leichmann: Oni ho v dalším semestru převedou do toho řádného studia a umožňují dostudovat v řádném studiu.

Dvorská: Na Právnické fakultě v Olomouci je to tak, že studentům CŽV je umožněno přejít do dalšího ročníku do jiného oboru, stačí když udělá přijímací pohovory a nebo když skončí mezi nejlepšími, tak mu uznají kredity a CŽV je tam tak dobře kreditově ohodnoceno, že to stačí pro bezproblémový přechod do 2. ročníku denního studia.

Kašparovský: A je nějak ošetřeno, že za ně dostaneme nějak jednoduše peníze?

Dvorská: V současné chvíli ne.

Majerová: Lékařská fakulta má sice peníze od samoplátců, což jsou ale převážně cizinci, kteří jsou ale přijati jako řádní studenti, pouze studují program v cizím jazyce a podle zákona může za toto vysoká škola vybírat peníze, takže oni proto mají 200 000 od studenta + 100 000 jako klasický normativ od státu.

Leichmann: Za to už dnes normativ nedostávají, to už bylo zrušeno.

Majerová: Nemáme možnost dělat třeba nějaké kurzy? Lékařská fakulta dělá například záchranářský kurz. Kurz práce ve zdravotnické laboratoři.

Leichmann: To se tady dělá, ale zajišťují to jednotlivé ústavy, říkají tomu Letní škola a většinou je to placené z nějakého programu. Nebývá to vyloženě komerční. U nás by se tento systém CŽV dal využít u oborů, které mají výrazný přetlak zájemců, třeba molekulární biologie, biochemie.

Vašina: Pravdou je, že Právnická fakulta to zneužívá, studenti to vědí a ostatní studenti se na ně dívají spatra. Nebyl bych rád, kdybychom u nás měli studenty, kterým bychom za peníze umožnili studovat, když se k nám řádně nedostali. Fakulta má vždy dobrou reputaci v tom, že je těžké se na její obory dostat. Pak snižme požadavky na studenty, ale nevymýšlejme klíčky.

Leichmann: Právnická tam bere ty studenty, kteří se tam nedostali z kapacitních důvodů a přitom mají vysoký percentil. Je to sice trochu švindl, ale ne s kvalitou.

Vašina: Víím, jak to tam na té fakultě funguje a nemyslím si, že je to správná cesta, kterou jít.

Schlaghamerský: Musíme si otevřeně říct, že tento předpis tomu ale otevírá vrátka.

Majerová: Mám dvě technické otázky, jsou tady uvedeny nějaké podmínky přijetí, ale je ve studijním řádu celá řada podmínek, které se tady neřeší, to znamená, že do studia se může přihlásit kdokoli bez středoškolského vzdělání.

Bochníček: Otevíráme jen 2b a 2c, 2b je to učitelství, 2c je ta správní geologie, další jsou pak ty jednotlivé předměty. Zbytek neotevíráme.

Majerová: Druhá má otázka je, že tu vůbec neřešíme přestup, takže u nás se ani nepředpokládá, že by z toho CŽV studenti přestupovali do řádné formy.

Bochníček: Ne, to opatření nepřináší nic nového, pouze více upřesňuje ta pravidla, abychom to studium mohli nějak z naší strany ukončit a jinak zachovává to, co se doposud dělalo.

Schlaghamerský: Studijní komise o Opatření nějak jednala?

Majerová: Nejednala.

Schlaghamerský: Článek 11, uznávání absolvovaných částí studia, první bod – není mi jasné, zda absolvent nezískává nějaký certifikát z CŽV za to, co již vlastně odstudoval v předchozím studiu.

Bochníček: Téměř ano, musí splnit vše, co stanoví daný program, ale i když se mu vše uzná, tak musí složit státní zkoušku, takže diplom získá za tu státnici. Příklad – student studuje matematiku a k tomu si dodělává učitelství pro matematiku a vidí, že si obojí nestihne současně ukončit státnicí ve stejném semestru, ale potřebuje pro postup do doktorského studia magisterský titul. Ukončí tedy studium odborné matematiky, dostane titul a tím mu padá možnost pokračovat dál v jednooborovém učitelství a to tedy dokončí v tom CŽV třeba jen tou státní zkouškou.

Schlaghamerský: A za tu zkoušku už zaplatí.

Bochníček: Ano, za tu už zaplatí v rámci CŽV, pokud tedy standardně nepřeruší studium, jako se to dělá i dnes a pak má možnost požádat o odpuštění poplatku nebo jeho části.

Schlaghamerský: Další dotaz, článek 13 Omezení zápisu předmětů – účastník CŽV nemůže současně studovat předmět, který se obsahově shoduje s předmětem, který absolvoval v předchozím studiu – současně to nemůže, takže by z toho vyplývalo, že postupně to může. To znamená, že si udělá certifikát na nějaký předmět, který absolvoval dříve. Chápu to správně?

Bochníček: Musím přiznat, že jsme přemýšleli, zda tam tento bod vůbec dávat, ale vycházeli jsme z univerzitního řádu pro CŽV a ten jsme pouze upravovali pro naše podmínky. Ano, je to tu myšleno současně ve smyslu časově ve studiu. Nakonec je to i ve zkušebním řádu, že si nelze zapisovat předměty, které jsou si obsahově podobné.

Schlaghamerský: Někdo se může stát sběratelem různých osvědčení a pak za stejnou práci získá dvojitou hodnotu. Myslím, že ten bod měl být napsán jednoznačněji. Pak tu mám ještě formulační drobnosti, které Vám pošlu.

Opatření pouze projednáváme, což se stalo.

Bochníček: Děkuji za připomínky, které zohledníme a zapracujeme.

5) Projednání a případné schválení Opatření děkana č. 1/2013 „Konkrétní výše poplatků za studium v akademickém roce 2013/2014“

Bochníček: Projednáváme to každý rok, kdy musíme zveřejnit konkrétní výši poplatků do konce doby pro podání přihlášek ke studiu, tedy do konce února. Částky se nezměnily, výší jsme někde v průměru univerzity a je stejná už někdy od roku 2007. Upozornil bych na jednu věc: v tomto opatření už není jedna věta v článku 1. Částka se vyvíjí od tzv. základu, bývá to kolem 3 000 Kč, což je částka, kterou stanovuje ministerstvo, avšak až na konci ledna, takže přesné číslo tedy ještě neznám. Tento základ se odvíjí od dotace na studenta, takže se částka asi nijak výrazně nezmění. Pro nás však toto číslo nemá žádný význam, protože pokud jde o maximální částku, která se vyvíjí od té minimální tak jsme v poplatcích daleko od maximální hodnoty. Tedy to, že neznáme minimální částku pro nás nepředstavuje žádné riziko.

Majerová: Jaký je náš průměrný koeficient na fakultě? Protože náš statut říká, že ty poplatky nesmí přesáhnout nějaký násobek toho základního koeficientu. Ptám se, protože nedávno přišlo upozornění, že Fakulta informatiky za předpokladu, že zůstane minimální částka, přesáhne tu hodnotu předepsanou statutem. My ji asi nepřesáhneme, ale zajímalo by mě, v jakých jsme číslech.

Schlaghamerský: Ale to už je léta stejné, takže se nic nemění.

Majerová: Ale základní normativ má klesat.

Bochníček: Z komunikace se slečnou, která se o to stará, vím, že ten normativ už není závazný.

Majerová: Ale statut to pořád říká, že závazný je.

Bochníček: Pokud vím, tak to číslo bylo kolem 20 tisíc. Já Vám to pak mohu poslat. Doplnil bych ale možná jinou věc, na rektoráte se mluvilo o tom, že poplatky budou jednotné na celé univerzitě a typicky teda vyšší. Zatím to tedy ještě není, ale například už loni bylo doporučení, abychom pomalu ten poplatek navyšovali, aby pak ten skok nebyl velký.

Leichmann: My se normativu bát nemusíme, protože o něco vzroste množství peněz pro vysoké školy a o něco klesne počet studentů, tedy normativ relativně nevzroste.

Majerová: Normativ nějakým způsobem určuje stát a náš statut říká, že ty poplatky nesmí překročit určitou hranici.

Leichmann: Ono to závisí i na tom, kolik studentů studuje v daném programu. V každém případě bychom se v tomto do potíží dostat neměli.

Schlaghamerský: Mám poznámku k termínu „zvětšená doba studia o jeden rok“ - dobu můžeme navýšit, prodloužit, ale ne zvětšit.

Majerová: Je to běžně užívaný termín v poplatkové agendě.

Schlaghamerský: Opatření jsme tedy projednali bez zásadnějších námitek.

6) Žádost o projednání změny čl. 3 písm. h) Provozního řádu PŘF MU (parkování kol)

Schlaghamerský: Žádost souvisí s nedávnou krádeží kol.

Leichmann: Krádeží kol je v poslední době příliš mnoho. Primárně bychom tomu měli zabránit. Navíc, pokud je kolo umístěno v místě určeném pro odkládání kol, tak za to fakulta přebírá odpovědnost, takže je potřeba to nějak zabezpečit a to i proto, že je tu riziko podvodu nahlášení krádeže kola, které tu nikdy nebylo nebo nebylo v nahlášené hodnotě. S paní tajemnicí jsme se domluvili, že připravíme nějaký postup, který by to znemožnil a také odradil zloděje. Uvažujeme o tom, že bychom příští rok vyhradili nějaké místo, které by se zastřešilo a kde by byly stojany na zamykání kol a bylo by to pod kamerovým dohledem, čímž by byla zaznamenána případná krádež.

Dvorská: Po projednání s vedoucím technicko-provozního oddělení jsme navrhli text zmíněný ve článku 3 písmene h) PŘ PŘF. Zůstal by v něm stávající text o parkování kol ve stojanech a za ním by následoval nový text: „Při vjezdu nebo vnesení jízdního kola do areálu PŘF je držitel kola povinen nahlásit se na vrátnici, předložit občanský průkaz nebo kartu ISIC a ukázat funkční zámek, který je uzpůsobený k zamknutí kola do stojanu. Po evidenci jízdního kola obdrží majitel evidenční kartu s evidenčním číslem, kterou je při odchodu/odjezdu z areálu povinen vrátit vrátné službě, která zaznamená odchod/odjezd držitele jízdního kola z areálu.“ Uvědomujeme si, že i účinnost tohoto řešení je omezená, protože na vrátnici je velký provoz a někdo může s kolem projít nepozorovaně za stojícími auty. Toto opatření samozřejmě zveřejníme a u vrátnice bude velká cedule. Kdo s tím kolem projede a nebude mít při návratu kartičku, tak bude vrátnou službou zadržán a identifikován. Ale i tak se může stát, že někdo s kolem proklouzne nebo se nebudou karty vracet, ale v současné chvíli tu není lepší řešení.

Mikulík: Statisticky je to hodně nebo málo, protože kola se ztrácí všude, tak zda to má význam.

Dvorská: Nerada bych rozpočet děkanátu utratila za náhrady majitelům jízdních kol.

Mikulík: Škola na to není pojištěná?

Dvorská: Možná ano, ale určitě tam je nějaká spoluúčást. Je tu i právní spor, zda je odpovědnost za ty věci vnesené jenom do 5 000 korun, to ještě musíme s rektorátem vyjasnit, mají přísnější stanovisko, že by to mělo být jen do 5 000, ale já si to nemyslím. Měli bychom zamezit nějakým sporům. Fakt je, že za ty dva roky co tu jsem, se tady kolo neztratilo a za poslední dva měsíce jsou to tři kola.

Mulíček: Problém to může být pro cyklisty, kteří dojíždí celoročně, protože budou muset každé ráno na vrátnici předkládat doklady a kolo a přebírat nějakou kartu. Argument, že

nechcete platit za ukradená kola, samozřejmě chápu, ale toto řešení mi přijde těžkopádné a omezující, pokud nemáte ten luxus, dát si své kolo do kanceláře.

Leichmann: Opatření by se týkalo jen těch, kteří by parkovali na těch vyhrazených místech.

Dvorská: Pokud parkujete v kanceláři, tak dostanete kartu trvalou.

Schlaghamerský: Ale vždyť se kola nesmí parkovat v kanceláři.

Dvorská: Podle PŘ se mají kola parkovat jen na místech určených, takže se můžeme bavit o tom, že kolo tam neparkujete, ale máte ho tam uložené. Je to opatření proti zlodějům a pro ty lidi, kteří nemají možnost si kolo dát do kanceláře.

Mulíček: A ještě doplňující, v případě, že bude zařízena místnost s kamerou, tak toto opatření bude zrušeno nebo zůstane platné?

Dvorská: Bude zrušeno a modifikováno, protože zmizí stojany u budov a bude jen to jedno místo, což pak uvedeme do PŘ a že jinde se kolo parkovat nesmí.

Majerová: Takže lidé, kteří budou jezdit trvale, dostanou od Vás kartičku, což ale bude proti PŘ a nebo si budou muset říct každé ráno o speciální kartičku.

Dvorská: Jsou tady zaměstnanci, kteří si kola dávají do kanceláří. Nemělo by se to dělat, protože kancelář není na parkování kola, ale nikdo nikoho nehodlá za to stíhat, protože chápou, že si to dají do kanceláře, protože v areálu není žádné místo bezpečné.

Majerová: Tomu rozumím, ale ten člověk bude muset každé ráno předložit na vrátnici, že má funkční zámek.

Dvorská: Jedná se především o studenty, které vrátní neznají, zaměstnance znají.

Majerová: Pak ale nebudou postupovat podle PŘ. Další věc je, co udělá vrátná s tím, když uvidí někoho odjíždět bez předložení kartičky.

Leichmann: Opatření proti zlodějům je, že tam bude ta cedule, zloděj už nebude vědět, zda tam má vrátná kameru nebo ne.

Majerová: A když teda projede a ujede?

Dvorská: Pak ho bude třeba schopná popsat.

Majerová: Říkáte, že nechcete zruinovat rozpočet děkanátu, kolik kol se už teda zaplatilo za posledních 5 let?

Dvorská: Nezaplatilo se zatím nic, protože nejdříve musí proběhnout šetření policie a my pak musíme rozhodnout, koho odškodníme a koho ne. U těch posledních tří krádeží byla kola zamčena k zábradlí, takže mimo vyhrazená místa.

Leichmann: Ani tak nejde o to, jestli fakulta něco platí, ale primárně zajistit, aby se nekradla kola.

Majerová: Podle mě budeme hlavně obtěžovat vlastní lidi, ale zloděje to od odštípnutí zámku a ukradení kola moc neodradí.

Leichmann: Význam je v tom, že tam bude ta cedule, která sdělí, že se ta kola sledují. Pokud to dělá student, toho to asi neodradí, ale pokud to dělá někdo z venku, tak toho to trochu odradit může, dokud se nezprovozní ta budova. Pokud ale do té doby neuděláme nic, tak krádeže nijak neovlivníme. Neexistuje jiné řešení, pokud bychom nezavedli průchod přes vrátnici kolem závory jen přes kartičku, tak se to jinak udělat nedá. Jinak by musela být trvale uzavřená brána a chodilo by se přes vrátnici, kde bude turniket. To však omezí pohyb lidí. Toto je snaha něco udělat během krátké doby.

Krepl: Chápu argumenty, které zazněly, ale není to přehnaná regulace? Jestli to má smysl.

Leichmann: Samozřejmě nejjednodušší řešení je napsat studentům, ať kola uzamykají jen u stojanů a jinak ať sem nejezdí, jinak jim kolo ukradnou. To je samozřejmě řešení nejjednodušší. Ale chceme, aby byla i věc odstrašující pro zloděje a to bude ta cedule.

Zbořil: Jsou tady nějaká technická opatření, třeba že by se stojan na kola umístil naproti vrátnici místo jednoho parkovacího místa?

Leichmann: Něco takového budeme řešit, počítáme, že investujeme nějakých 20 tisíc korun na nějaký ten přístřešek a kameru.

Kašparovský: Zaznělo tu, že v PŘ není uvedeno, že zaměstnanec může dostat permanentku, je to tak?

Dvorská: Není to tam řešeno.

Kašparovský: A může to tam tedy být? Jinak to nebude v souladu s PŘ.

Dvořák: Nechal bych to na té dobrovolné bázi, to že tam bude ta cedule a každý se rozhodne, zda tu proceduru podstoupí a pokud ne, tak nebude mít nárok na odškodnění.

Dvorská: To bohužel není možné kvůli občanskému zákoníku, který říká, že pokud je někde nějaké zařízení, které obvykle slouží k odkládání věcí, tak je provozovatel povinen majitele té věci odškodnit v případě ztráty. Jakmile je například v čekárně u lékaře umístěn věšák, tak cedulka, že za odložené věci se neručí, nemá význam, u soudu byste vyhráli. Jsou i judikáty, které ukazují, že se to týká i stojanů na kola před hospodou a to i přesto, že je to veřejná cesta před hospodou, tak je to místo, které obvykle slouží k odkládání věcí a majitel hospody je to povinen odškodnit. Problém bychom vyřešili, pokud bychom odstranili z areálu všechny stojany, ale tím znemožníme parkování kol a ti, kteří si ho připevní k zábradlí, tak nedostanou nic, protože to není na místě obvyklém. Ale bohužel jsou i judikáty, které říkají, že pokud nejsou místa určená, tak odškodnit se musí na všech místech, takže ani to není ideální řešení.

Zemánek: Tak odstraníme všechny stojany, dejme stojany jen místo jednoho parkovacího místa, které budou pod dohledem a tím to všechno vyřešíme, protože před tou vrátnicí to jen tak někdo neukradne.

Dvorská: Dívali jsme se tam, ale vrátný tam dobře nevidí, protože tam stojí zásobovací auta apod.

Zemánek: Ale ta dodávka tam nestojí celý den.

Šimoníková: Tak by tam mohla být ta kamera.

Dvorská: Ano, ale nepočítali jsme, že by se senát smířil v té nouzi s parkovacími místy v areálu se ztrátou tří parkovacích míst. Je to technické řešení, kdy budeme zvažovat, kam to dáme.

Vašina: Buďme praktičtí. Pan děkan chce něco udělat, udělejme to tak, jak to navrhnul, nedávejme to do PŘ, protože za půl roku ho pak budeme muset měnit. Neschvalme mu to, ať si vydá Opatření děkana, kde to upraví libovolným způsobem, protože je to provozní věc a pokud se budou vydávat lístečky, tak ať už to pomůže nebo ne, tak za pár měsíců to své opatření stáhne. Báł bych se toho, že až se někomu ztratí kabát, tak budeme dávat lístečky na kabáty.

Schlaghamerský: Pokud se senát rozhodne, že to tak udělá.

Majerová: Mohl by senát vědět, co si pan děkan o tom myslí?

Leichmann: Já si to ještě rozmyslím. Určitě požádám studijní oddělení, aby napsalo všem studentům, co se děje a ať si dávají pozor.

Mikulík: Byl jsem ve Francii, kde se používají dva zámky a každý doktorand alespoň jednou přijde o kolo.

Majerová: A nestačilo by pouze oznámení, že prostor je střežen kamerou, což bude lepší než změna PŘ.

Schlaghamerský: Takže pan děkan bude informovat studenty a bude počítat s tím, že senát není nakloněn změně PŘ.

7) K praxi vyhlášení děkanského a rektorského volna (na podnět dr. Miloslava Zejdy)

Zejda: Je to apel, se kterým se na mne obrátil profesor Krtička, který zjistil, že mu odpadne přednáška se kterou počítal, protože bylo vyhlášeno volno. Jsou volna, která jsou dopředu předvídatelná a plánovaná řadu měsíců a měl by být zveřejněn nějaký kalendář, podle kterého by se s těmito volny dalo dopředu počítat, a ne, aby se týden před přednáškou dozvěděl, že odpadá a nemohl si tak dopředu naplánovat konání kurzu jinak.

Leichmann: Tohle se stalo nedopatřením, protože rektor vždy vyhlášoval své volno a cestou studijních oddělení to poslal dál. Studijní oddělení to posílalo dál. Tentokrát to poslal děkanům a nikdo nepředpokládal, že to neposlal dál. Bylo to technické nedorozumění v komunikaci mezi rektorátem a děkanátem, kdy nám nebylo sděleno, že informaci máme šířit dál.

Zejsa: A mohlo by to být třeba na stránkách fakulty v rozvrhu?

Leichmann: Některé termíny (imatrikulace, promoce, Dies Academicus) jsou známy asi půl roku dopředu. Zkusím se spojit s paní kancléřskou, zda by to mohla sdělovat dopředu, chápu, že je to nepříjemné, když to přijde týden dopředu.

Schlaghamerský: Myslím, že teda zrovna Dies Academicus byl zveřejněn i na ISu, ale jinak tam bývá uvedena spousta věcí, které se nás ani netýkají, ale o jiných takto důležitých věcech tam informace není. O dlouho plánovaných věcech bychom mohli vědět například už na začátku semestru.

Leichmann: Domluvíme se, aby studijní oddělení rektorátu informovalo naše studijní oddělení o vyhlášeném volnu co nejdříve po rozhodnutí.

Schlaghamerský: Pak je tu ještě jedna další praxe, která mi přijde nešťastná, že se používá pojem rektorského nebo jiného volna jen pro omluvu určité části studentů a pak nikdo neví, co to znamená, kolika lidí se to týká a není to ani kontrolovatelné, zda tam někdo opravdu byl. Nedá se to řešit jinak?

Leichmann: Ano, pan rektor vyhláší volno jen pro ty, kteří se té akce zúčastní. Pokud je kapacita akce menší, pak je jasné, že řada studentů se nezúčastní, ale rektorské volno čerpají. To se však bohužel nedá nijak řešit.

Mikulík: Šlo by to upozornění na volno dávat třeba do ISu?

Leichmann: Zkusím se domluvit, jak to jednoduše udělat, ale e-mail mi přijde lepší než zveřejnění v ISu, kde by to musel někde uživatel vyhledávat.

Vašina: Mohlo by to být uvedeno v harmonogramu semestru.

Leichmann: Ano, poznamenám si to, že informace by šla e-mailem a byla by v ISu v harmonogramu.

8) Pokyny děkana k čerpání dovolené (na podnět dr. Martina Řezáče; postoj fakulty vysvětlí tajemnice)

Schlaghamerský: Všichni jsme zaznamenali, že si nesmíme převádět obvyklých 10 dnů dovolené do dalšího kalendářního roku. Byl tam odkaz na nějaký zákon, dr. Řezáč však zjistil, že zákon to nenařizuje a že by v tom případě rád věděl, proč je to po nás požadováno. Senátor Zemánek mě doplní.

Zemánek: Kolega Řezáč zjistil, že tento pokyn o čerpání dovolené je vykládán na různých ústavech různě, na matematice nemůžeme převést ani jediný den, na jiných ústavech si mohou několik dnů převést. Pokyn děkana by měl být naformulován tak, aby poskytoval jediný výklad a podmínky byly pro všechny zaměstnance stejné.

Dvorská: Problém nemá úplně jednoduché řešení kvůli projektům Operačních programů, které tady máme. Čerpání dovolené je upraveno Zákoníkem práce a jsou to ustanovení, od kterých se nemůže zaměstnavatel odchýlit. Je zde stanoveno, že dobu čerpání dovolené je povinen zaměstnavatel určit podle písemného rozvrhu čerpání dovolené vydaného s předchozím souhlasem odborové organizace tak, aby dovolená mohla být vyčerpána zpravidla vcelku a do konce kalendářního roku, ve kterém právo na dovolenou vzniklo a pokud v tomto zákoně není stanoveno jinak. Takže ten zákon to přikazuje, ale ponechává tam ještě jiné důvody, pro které ta dovolená nemusí být vyčerpána. Při určení rozvrhu čerpání dovolené je nutno přihlížet k provozním důvodům zaměstnavatele a oprávněným zájmům zaměstnance. Na fakultě při její decentralizaci ty provozní důvody neurčuje pan děkan, ten určuje jen rámeček, provozní důvody určuje

ředitel ústavu. Je to na zvážení těch oprávněných provozních důvodů zaměstnavatele a oprávněných provozních důvodů zaměstnance. Je potřeba si uvědomit, že to nejsou ustanovení výlučná pro sektor vysokých škol, ale platná pro všechny zaměstnance v republice. Zaměstnanec v tom nemůže mít libovůli, vzhledem k fungování různých podniků. Právo zaměstnavatele určit dobu čerpání dovolené je tady silnější než právo zaměstnance. Z toho plyne i to, proč je ten Pokyn děkana formulován obecněji a proč je to na ústavech vykládáno různě, protože provozní důvody jsou různé. Musíme si taky uvědomit, že dovolená generuje náhrady, které je potřeba z něčeho uhradit, musí se vzít v úvahu konce pracovních poměrů, konce projektů, ze kterých jsou náhrady čerpány a musí mít tedy příslušné finanční zdroje. Jinak to pak odebírá z příspěvků na vzdělávací činnost v příštím roce. Dále je potřeba říct, že se to jmenuje dovolená na zotavenou a nemělo by to být celoroční čerpání volných pátků a pondělí, za dovolenou na zotavenou se považují alespoň ty uvedené dva týdny vcelku jednou za rok a další je pak na dohodě zaměstnavatele a zaměstnance. Pokud jde o převody dovolené do dalšího roku, tak lze převádět, ale zaměstnavatel podle relativně nového paragrafu nesmí proplatit dovolenou, pokud ji nevyčerpáte. Dovolená se proplácí jen při skončení pracovního poměru. Možné to je, pokud je v tom oprávněný zájem zaměstnance, například pracovní neschopnost po delší dobu, zahraniční pobyt, je to dost omezeno. Je možno tedy převádět dovolenou, ze zákoníku práce vyplývá, že by to neměla být ta větší část dovolené, a mělo by tam dojít k dohodě mezi ředitelem ústavu a zaměstnancem. Úplně nejhorší je to u projektů OPVK, kde není ministerstvo schopno stanovit jasná pravidla pro náhrady za dovolenou. Při přechodu na jiný zdroj mzdy se náhrady počítají ze zdroje na kterém je aktuálně zaměstnán a to může vyvolat problém.

Paruch: Takže jestli tomu dobře rozumím, když se domluví s ředitelem ústavu, tak může převést.

Dvorská: Ano, jen pozor, nemůžete si protahovat předloňskou dovolenou, to Zákoník práce zapovídá, jediný oprávněný důvod je pracovní neschopnost nebo nějaké jiné důležité překážky na straně zaměstnance. Ještě je tam jedno ustanovení, kvůli kterému vám vaši ředitelé nařizují čerpání dovolené a to tehdy, pokud vám zbyla nějaká dovolená z předcházejícího roku, které musí být vyčerpána do poloviny roku. Pokud vám tedy vyčerpání takové dovolené zaměstnavatel nenařídí a vy ji nevyberete, pak máte právo ji čerpat ve druhé polovině roku i proti vůli zaměstnavatele. Ze Zákoníku práce vyplývá i ono nařízení vašeho zaměstnavatele čerpat do 1. září těch 5 týdnů. Výjimky jsou tehdy, pokud s tím souhlasí ředitel ústavu i fakulta. U projektů OPVK je to problém a volíme spíše individuální domluvu s varováním, že ústav to bude stát tolik a tolik, pokud si dovolenou nevyčerpají do konce roku.

Leichmann: Je to tedy na dohodě s ředitelem ústavu, který má přehled o finančních možnostech ústavu a převody posoudí podle toho.

Dvorská: Fakulta vám určitě nechce nic komplikovat, pouze se řídí právními předpisy a snaží se minimalizovat finanční dopady.

Schlaghamerský: Tak je to upozornění na to, abychom čerpali dovolenou včas, ale máme třeba výuku a dovolenou můžeme čerpat hlavně o prázdninách a v lednu, takže znemožnění zimní dovolené je trochu absurdní.

Dvorská: To pak dělá právě problém s náhradami, protože do výpočtu spadnou odměny z konce roku.

Leichmann: Musíme si uvědomit, že dovolená se nepočítá z průměru mzdy, ale z průměru za poslední tři měsíce. Takže pokud má někdo v prosinci vysokou odměnu a v lednu odjede na dovolenou, tak mu tu odměnu ústav vlastně vyplatí ještě jednou. To pak v náhradách může ústavu způsobit velký pohyb v penězích a ředitelé si to mohou hlídat,

zejména pokud je to dovolená z projektu, který by na konci roku skončil, pak náhrady musí pokrýt ústav a ve výsledku to může být velmi velká suma.

Dvorská: Velký problém jsou projekty OPVK. Jedna fakulta už má problém s ministerstvem kvůli špatnému účtování náhrad za dovolenou. Ministerstvo nás nutí uzavírat smlouvu na OPVK jako další úvazek, protože nechápou, že u nás je to poloviční úvazek z celého úvazku na fakultě apod. Ředitelé, kteří po vás požadují, abyste vyčerpali dovolenou do konce roku, zejména pokud jste na OPVK, tak k tomu mají dobrý důvod.

Zemánek: Pak to ale dopadlo tak, že jsme si všichni napsali dovolenou na prosinec, ale do práce jsme chodili, protože kdybychom ji čerpali, tak tam nebude nikdo.

Leichmann: Tak to bohužel dopadá asi většinou.

Schlaghamerský: A jak to potom je, když si někdo v době dovolené v práci například na schodech zlomí nohu?

Dvorská: Neumím na to úplně odpovědět. Je otázka, zda ten člověk na těch schodech konal práci. Musím se podívat, zda se už něco takového řešilo, ale asi to pak nebude úplně jednoduché.

Mikulík: Doslechl jsem se, že dokonce se řešila oprávněnost podpisu ředitele na projektu OPVK, který podepsal v době čerpání dovolené.

Dvorská: Tak řada z nás podepisuje a elektronicky vyřizuje řadu věcí například z domu o víkendu.

Leichmann: To by pak neplatily ani vysokoškolské diplomy, protože rektor je často podepisuje o víkendu.

9) Různé

Leichmann: Byl by potřeba projednat návrh na člena disciplinární komise. Navrhovaná je Mgr. Tereza Warchilová.

Majerová: Je to náhradník za studentskou část disciplinární komise, kde byl předtím Bc. Prát, který už ukončil studium. Na základě tajné volby na ISu jsme vybrali Terezu Warchilovou.

Schlaghamerský: Děkan tedy návrh předkládá a my o něm budeme hlasovat.

Hlasování: 20 senátorů pro návrh programu, žádný proti, nikdo se nezdržel.

Kašparovský: Důležité informace z jednání RVŠ jsem se rozhodl vám přímo rozesílat než ukládat na web. Projednává se novela vysokoškolského zákona a to poměrně rychle. Je požadavek, abychom k tomu sesbírali co nejrychleji připomínky a proto se snažím podklady co nejrychleji rozesílat. Pokud by vám to vadilo, pak bych zvolil jinou formu informování. Na posledním zasedání zatím nikdo neměl moc žádné připomínky. Ministr nezvolil k vyjádření paragrafované znění, které by vypadalo, jakoby už bylo hotovo, ale zvolil k předložení tzv. témata, ke kterým se máme vyjadřovat a připomínky se pak zapracují do paragrafovaného znění. Dle svého vyjádření spěchá na debatu, protože neví, jak dlouho ještě bude ministr a rád by zákon udělal jako člověk z vysokoškolského prostředí, než aby to po něm dělal nějaký politik. Z posledního sněmu jsem vám poslal poměrně podrobný zápis. Ministr nás také informoval, že v rozpočtu by vysoké školy měly dostat o 500 milionů navíc a že zachránil operační program, protože OPVK je znovu propláceno. Projednává se metodika hodnocení vysokých škol a vysokoškolských pracovníků. Z ekonomického hlediska je ze strany ministerstva snaha snižovat počet studentů, ale ponechat peníze, což by mělo znamenat růst normativu na studenta. Má být přitom zohledněna kvalita školy. U parametrů kvality byla snaha snižovat RIVové body, to se nakonec nestalo až na nějaké drobné úpravy.

Leichmann: Chtěl bych k tomu říct, že toto je asi poslední šance, jak nějakým rozumným způsobem reformovat nebo upravit vysoké školství, protože ministr Fiala je asi prvním ministrem, který rozumí tomu, co dělá. Pokud budete mít k tomu zákonu nějaké připomínky, tak je zkuste posílat co nejrychleji. Schválení by bylo dobrou věcí, například výborné by bylo to kontrahované financování, protože by tím existoval jakýsi závazek státu vůči škole na tři roky, což by nám přineslo stabilitu, kdy by se tak často neměnily metodiky výpočtu financování. Zákon je podle mě navržen dobře a jsou z něho odstraněny kontroverzní body jako jsou poplatky za studium, finanční podpora studentů apod. a jsou tam čistě technické věci.

Majerová: S dr. Lízalem jsme diskutovali určitý nápad. Určitě víte, že studentští poradci každý rok organizují přednášky pro začínající studenty „Bezpečně studiem“. Měli jsme nápad, jestli bychom nemohli zorganizovat zejména v souvislosti se změnami Studijního a zkušebního řádu něco podobného pro vyučující, tak jestli si myslíte, že by o to byl nebo nebyl zájem. Vybrali by se pro přednášení lidé, kteří s tím mají zkušenosti, jako například právě Pavel Lízal, který dělá rozvrháře a má prostudované ty normy.

Leichmann: Myslím, že lepší bude o tom informovat kolegium děkana a ředitele ústavů, kteří by asi lépe než my posoudili odezvu. Myslím, že by něco takového stálo za to, zejména pro ty, kteří s výukou začínají.

Majerová: A třeba pro ty, kteří si nestihli přečíst ten nový řád.

Schlaghamerský: Příští zasedání se uskuteční 11. března 2013.

Prezence:

Přítomno bylo 20 senátorů.

Komora akademických pracovníků:

Doc. RNDr. Vít Gloser, Ph.D.; Mgr. Tomáš Kašparovský, Ph.D.; doc. Mgr. Michal Kunc, Ph.D.; doc. RNDr. Petr Mikulík, Ph.D.; Mgr. Ondřej Mulíček, Ph.D.; Mgr. Kamil Paruch, Ph.D.; Mgr. Daniel Seidenglanz, Ph.D.; Dipl-Biol. Jiří Schlaghamerský, Ph.D.; doc. Mgr. Petr Vašina, Ph.D.; doc. RNDr. Petr Zbořil, CSc.; RNDr. Miloslav Zejda, Ph.D.; Mgr. Petr Zemánek, Ph.D.;

Komora studentů:

Mgr. Pavel Dvořák; Bc. Miroslav Krepl; Mgr. Eva Majerová; Mgr. Vendula Roblová; Mgr. Pavel Souček; Mgr. Ondřej Šerý; Lucie Šimoníková; Mgr. Tereza Warchilová

Hosté:

doc. RNDr. Zdeněk Bochníček, Dr.; RNDr. Mgr. Daniela Dvorská; doc. RNDr. Jaromír Leichmann, Dr.

Omluveni:

prof. RNDr. Jiří Kalvoda, CSc.; RNDr. Pavel Lízal, Ph.D.; Mgr. Martin Řezáč, Ph.D.; Bc. Tomáš Buryška; Bc. Ludmila Daňková; Mgr. Vojtěch Didi; Bc. Iva Petráňová

Zasedání řídil:

Dipl-Biol. Jiří Schlaghamerský, Ph.D.

Na základě zvukového záznamu zapsal:

RNDr. Pavel Lízal, Ph.D.